

Hastalık ve Analık Sigortası Kanunu

(Resmî Gazete ile ilânı : 10 . I . 1950 - Sayı : 7402)

No.
5502

Kabul tarihi
4 . I . 1950

Ana Hükümler

BİRİNCİ MADDE — İş Kanununun uygulandığı iş yerlerinde çalışanlardan o kanuna göre sigortalı sayılanların hastalıkları ile analık hallerinde yapılacak yardımlar hakkında bu kanun hükümleri uygulanır.

İKİNCİ MADDE — Özel kanunlarla kurulmuş olan emeklilik sandıkları ile ilgilendirilenler ve İş Kanununun 8 nci maddesinde yazılı süreksiz işlerde çalışanlar hakkında bu kanun hükümleri uygulanmaz.

Şu kadar ki, 3575 sayılı Kanuna tâbi bulunan işçi ve hizmetliler hakkında bu kanunun analık sigortası ile ilgili hükümleri kendi sandıklarınca uygulanır ve yapılacak yardımlar bu kanunda çizilen haklar ve ödeneklerden daha aşağı olamaz.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Sigortalıya sağlanan menfaatler :

I - İş kazalarıyla meslek hastalıkları ve Analık Sigortaları hakkındaki 4772 sayılı Kanunun şümulü dışında kalan hastalık hallerinde :

A) Sağlık yardımlarının yapılması;

B) Ortopedi tedavisi ve (ağız protezleri hariç) protez araç ve gereçlerinin sağlanması, takılması ve yenilenmesi;

C) Geçici iş göremezlik süresince günlük ödeneklerin verilmesi;

II - Sigortalı kadının ve sigortalı erkeğin sigortalı olmayan karısının analığı halinde :

A) Gebelik muayenesinin yaptırılması;

B) Doğumda gerekli sağlık yardımlarının sağlanması;

C) Emzirme yardım parası verilmesi;

D) Sigortalı kadının doğumdan evvel ve sonra işinden kaldığı günler için ödenek verilmesi;

Dir.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Hastalık ve analık sigortalarının gerektirdiği bütün yardım ve ödemelerle her türlü idare giderlerini karşılamak üzere İşçi Sigortaları Kurumunca bu kanun hükümlerine göre prim alınır.

BEŞİNCİ MADDE — Bu kanun gereğince alınacak primlerle verilecek ödeneklerin hesabında, sigoralılara ödenen ücretlerin aylık tutarları esas olarak alınır. Sigortalılara verilen fazla mesai ücretleri, prim ve pahalılık zamları gibi yalnız ücret mahiyetindeki her türlü paralar ücretlerin aylık tutarlarına dâhildir.

ALTINCI MADDE — Bu kanun gereğince verilecek ödeneklerin hesabına esas tutulacak günlük kazanç, sigortalıların hastalığının başlamasından bir ay ve doğumdan üç ay önceki tam bir takvim ayı içinde elde ettiği kazanç toplamının 26 da biridir.

Sigortalı, günlük kazancının hesabına esas tutulan ay içinde bu kanuna tâbi birkaç iş yerinde çalışmış bulunuyorsa, aylık kazanç bu iş yerlerinde elde edilen kazançlar toplamıdır.

Günlük kazancının hesabına esas tutulan av zarfında her hangi bir sebeple kısmen çalışmamış olan sigortalıların ödenekleri, o ay içindeki kazanç toplamının çalıştıkları gün adedine bölünmesiyle elde olunacak günlük kazanç üzerinden hesaplanır.

Hastalığın başlamasından bir ay ve doğumdan üç ay önceki takvim aylarında hiç çalışmamış olan sigortalıların günlük kazançlarının hesabında, bundan önce çalıştıkları son ay esas tutulur.

YEDİNCİ MADDE — Prim ve ödeneklerin hesabına esas tutulan günlük kazançların en çok haddi 20 lira ve en az haddi de 2 liradır.

Günlük kazançları 2 liradan az olanlarla ücretsiz çalışanların günlük kazançları 2 lira ve günlük kazançları 20 liradan fazla olanların günlük kazançları da 20 lira sayılır.

Birinci Bölüm

Sağlık yardımları

SEKİZİNCİ MADDE — Hastalık halinde yapılacak sağlık yardımları, sigortalının :

- A) Bir hekime baktırılması ve gerekli teşhis ve tedavisinin yaptırılması;
- B) Bir sağlık müessesesine yatırılması ve baktırılması;
- C) Lüzumlu ilâç ve tedavinin devamı süresince iyileştirme araçlarının sağlanması;
- D) Muayene ve tedavisi için başka bir yere gönderilmesi gerektiği takdirde yol parasının ödenmesi (Maliye ve Çalışma Bakanlıklarınca tesbit edilecek esaslar dâhilinde ve zaruri ikametlere munhasır kalmak kaydıyla tedavi göreceği müesseseye girmeden evvelki ikamet masrafları da ödenir.)

Şekillerinde olur.

DOKUZUNCU MADDE — Bu kanun gereğince hastalık hallerinde yapılacak sağlık yardımları sigortalının iyileşmesine kadar sürer.

Ancak bu yardımlar sigortalının kurumca tedavi altına alındığı tarihten başlayarak 90 günü geçemez. Hastalığın anlaşıldığı günden önceki bir yıl içinde en az 160 gün hastalık sigortası primi ödemiş bulunan sigortalılar için bu yardım süresi 180 gündür.

Tedaviye devam bulunduğu takdirde mâlûliyet halinin önlenebileceği veya mühim nispette azaltılabileceği tıbben kurumca anlaşılırsa, bu süreler 90 gün daha uzatılır.

ONUNCU MADDE — İşçi Sigortaları Kurumu, hastalanan sigortalıların baş vuracakları hekimlerin adreslerini, sağlık tesislerinin yerlerini, iş yerlerinde yapılacak ilânlarla önceden belirtir. Hastalanan sigortalılar, tedavileri için İşçi Sigortaları Kurumunun göstereceği hekimlerden birini seçmekte serbesttir. Ancak, tedavi eden hekimin değiştirilmesi, tedavi eden hekime müşavir bir hekimin terfiki, sigortalının sağlık müesseselerine yatırılması görülecek lüzum üzerine kurumca yapılır.

- A) Hastalığın evde sağlanması kabil olmyan tedavi ve bakımı gerektirmesi;
- B) Hastanın durumunun devamlı kontrolü gerektirmesi;
- C) Umumi Hıfzıssıhha Kanununa göre hastanın bir sağlık müessesesinde tecridi gerekmesi;

Hallerinde sigortalı behemehal sağlık müessesesine yatırılır.

ON BİRİNCİ MADDE — Gebelik muayenesi İşçi Sigortaları Kurumunca önceden belli edilen hekim veya ebeler tarafından yapılır. Sigortalı, gebeliğin en çok altıncı ayında gebelik muayenesi yaptırmadığı veyahut hekim veya ebenin lüzum gösterdiği daha sonraki muayene ve tedavilere devam etmediği takdirde bu yüzden ileri gelecek iş göremezlik hallerinde verilecek ödenekleri kısmen veya tamamen düşürülebilir.

ON İKİNCİ MADDE — Doğum yardımı; sigortalı kadının veya sigortalı erkeğin sigortalı olmıyan karısının doğurması için yapılan sağlık yardımı ile gerekli ilâçların ve sağlık malzemesinin tedarikidir. Bu yardım, İşçi Sigortaları Kurumu tarafından önceden belirtilen ebeler tarafından sigortalı kadının evinde yaptırılır. Gerekirse doğum esnasında yetkili bir hekim bulundurulabileceği gibi hekim veya ebenin lüzum göstereceği hallerde sigortalı veya sigortalı erkeğin sigortalı olmıyan karısı, bir doğumevine veya sağlık müessesesine yatırılmak suretiyle doğum yardımı yaptırılır.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — 11 ve 12 nci maddelerde gösterilen sağlık yardımlarının İşçi Sigortaları Kurumunca doğrudan doğruya yapılmasına imkân görülmeyen yer veya hallerde gebelik ve doğum sağlık yardımı yerine Çalışma Bakanlığınca onaylanacak ve önceden ilân edilecek tarifeye göre maktu para yardımı yapılır. İki veya daha fazla çocuk doğarsa maktu para yardımı iki misline çıkarılır. Bu tarife gerekli görüldükçe bakanlıkça değiştirilebilir.

Ancak :

A) Gebelik yardım parası alabilmek için, gebelik halinin hekim veya diplomalı ebeden alınacak bir belge ile ve doğumdan önce İşçi sigortaları kurumuna bildirilmesi;

B) Doğum yardım parası alabilmek için, doğumun 50 gün içinde İşçi Sigortaları Kurumuna bildirilmesi ve hekim veya diplomalı ebeden alınacak doğum kâğıdı veyahut tasdikli nüfus kayıt örneği ile belgelenmesi

Şarttır.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Gebelik, doğum sağlık yardımlarıyla emzirme yardımlarından yahut bu yardımlar yerine maktu para yardımından faydalanabilmek için :

A) Sigortalı kadının doğumdan önceki bir yıl içinde İş Kanununun uygulandığı bir veya birkaç iş yerinde en az 90 gün çalışmış ve prim ödemiş olması;

B) Sigortalı erkeğin, doğumdan önceki bir yıl içinde İş Kanununa tâbi bir veya birkaç iş yerinde en az 160 gün çalışmış ve prim ödemiş olması ve doğumdan önce, Medeni Kanun gereğince, doğum yapan kadınla evli bulunması;

Şarttır.

(B) fıkrasındaki sürenin hesabında münavebeli işçiler için resmî tatil günleri ile ücretli izin günleri de çalışma süresine ithal edilir.

İkinci Bölüm Ödenekler

ON BEŞİNCİ MADDE — Hastalık yüzünden geçici iş göremezliğe uğrıyan sigortalılardan, geçici iş göremezliğin başladığı tarihten önceki bir yıl içinde en az 160 gün çalışmış ve prim ödemiş bulunanlara geçici iş göremezliğin 4 ncü gününden başlayarak, pazar günleri hariç, her gün için iş göremezlik ödeneği verilir.

Geçici iş göremezliğin 15 günü geçmesi halinde ilk üç günlük geçici iş göremezlik ödeneği de verilir.

ON ALTINCI MADDE — Geçici iş göremezlik ödeneği, sigortalının 6 ncı madde gereğince hesaplanacak günlük kazancının yarısıdır.

Sigortalının, geçimleri kendisince sağlanan veya sağlanması hükme bağlanmış bulunan karı veya koca veya çocukları veya ana ve babası bulunuyorsa geçici iş göremezlik ödeneği günlük kazancının üçte ikisine çıkarılır.

Sağlık müesseselerine yatırılmak suretiyle bakımı sağlanan sigortalıya günlük kazancının üçte biri verilir. Ancak ikinci fıkra gereğince sigortalının geçimlerini sağladığı kimseler bulunduğu takdirde bu ödenek sigortalının günlük kazancının yarısına çıkarılır.

Geçici iş göremezlik ödenekleri haftalık olarak ve işledikten sonra ödenir.

ON YEDİNCİ MADDE — Sigortalı kadına veya sigortalı erkeğin sigortalı olmayan karısına, çocuğun ölü doğmaması şartıyla, miktarı Çalışma Bakanlığınca tesbit olunacak bir emzirme yardımı yapılır.

İki veya daha fazla çocuk doğarsa iki misli emzirme yardımı yapılır.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Doğumdan önceki bir yıl içinde en az 160 gün çalışmış ve prim ödemiş bulunan sigortalı kadının analığı halinde :

A) Doğumdan önce üç ve doğumdan sonra altı haftaya kadar ve bu süreler içinde çalışmamak ve gündelik almamak şartıyla;

B) Türk Ceza Kanununa göre suç sayılmıyan çocuk düşürme sonucu iş göremezliğin devamınca ve altı haftayı geçmemek üzere;

Pazar günleri hariç, her gün için günlük kazancının üçte ikisine denk bir ödenek verilir.

Sigortalı kadın, (B) fıkrası gereğince çocuk düşürme tarihinde (A) fıkrasında yazılı ödeneği almakta ise o vakte kadar hak kazanılmış ödenekler de ödenir.

ON DOKUZUNCU MADDE — Gerek analık gerekse hastalık hallerinde günlük ödenek verilebilmesi için, kurumca tâyin olunan hekimlerden istirahat raporu alınmış olması şarttır.

Ancak, Kurumca tâyin olunan hekimler tarafından verilmiş gebelik veya doğum belgeleri bulunduğu takdirde doğumdan önceki üç ve sonraki altı haftalık analık ödenekleri için ayrıca istirahat raporu aranmaz.

Üçüncü Bölüm

Kasit ve kusur halleri

YİRMİNCİ MADDE — Kasti veya suç sayılır bir hareketi yüzünden hastalanan sigortalıya geçici iş göremezlik ödeneği verilmez. Ancak, kastin anlaşılmasından evvel verilmiş bulunan ödenekler geri alınmaz.

Bu gibi sigortalılara, yalnız gerekli sağlık yardımları yapılır.

YİRMİ BİRİNCİ MADDE — Bağışlanmaz bir kusuru yüzünden hasta olan sigortalıya verilecek geçici iş göremezlik ödenekleri bu kusurun derecesine göre yarısına kadar düşürülebilir.

Hastalığa sebep olacağı bilinen veya yetkili kimseler tarafından verilen emirlere aykırı bulunan bir hareketin yapılması, kusurun bağışlanmazlığına esas tutulur.

YİRMİ İKİNCİ MADDE — Alınması hekim tarafından istenen tedbirlere uymıyan sigortalılara, bu tedbirleri yerine getirmedikleri sürece, ödenek verilmez ve bu yüzden hiçbir işte çalışmayacak duruma düşenlere 5417 sayılı Kanunun 5

nci maddesi gereğince bağlanacak ihtiyarlık aylığının en çok üçte birine kadar İşçi Sigortaları Kurumu tarafından indirme yapılır.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Kasti veya suç sayılır hareketi ile sigortalının hastalanmasına sebep olan kimse, bu kanun gereğince yapılan her türlü giderleri ödemekle mükelleftir.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ MADDE — İşçi Sigortaları Kurumu tarafından sağlanacak olan doğum yardımlarından muhik ve mâkul sebep olmaksızın faydalanmayı reddeden veya hekim veya ebenin lüzum gösterdiği tedbirleri almayan sigortalı kadınlara doğumdan ileri gelen hastalık hallerinde geçici iş göremezlik ödeneği verilmez.

Dördüncü Bölüm

Primler

YİRMİ BEŞİNCİ MADDE — İşçi Sigortaları İdaresinin 4 ncü madde gereğince alacağı primleri, sigortalılar ile bunların iş verenleri öderler. İş veren çalıştırdığı sigortalıların prim borçlarını ücretlerinden kesmeye ve kendisine düşen prim borcunun bu miktara ekliyerek en geç ertesi ayın sonuna kadar İşçi Sigortaları Kurumuna ödemeye mecburdur.

Hastalık sigortası primlerini kuruma zamanında ödemeyen iş veren veya vekillerinden, bu primler % 10 artırılarak alınır. Geçmiş günler için ayrıca normal faiz alınır.

İş veren tarafından sigortalıdan prim kesilip zamanında İşçi Sigortaları Kurumuna yatırılmadığı veya bu prim sigortalıdan kesilmediği takdirde dahi sigortalı bu kanun hükümlerinden faydalanır. Ancak bu yüzden doğacak mesuliyet iş veren veya vekiline aittir.

YİRMİ ALTINCI MADDE — Sigortalılarla iş verenlerin ödiyecekleri primlerin hesabında sigortalıların 5 nci maddede zikrolunan aylık ücret tutarları esas olarak alınır.

YİRMİ YEDİNCİ MADDE — Ücretsiz çalışanlarla günlük kazançları 2 liradan aşağı olan sigortalıların hastalık sigortası primleri 2 lira üzerinden hesaplanır.

Sigortalının aldığı ücret ile 2 lira arasındaki farka ait primin tamamı iş veren tarafından ödenir.

Hastalık sigortası primlerinin hesabında günlük kazancın 20 liradan fazlası nazara alınmaz.

YİRMİ SEKİZİNCİ MADDE — Hastalık ve analık sigortaları primi sigortalının kazancının % 4 üdür. Bu miktarın yarısı sigortalı, diğer yarısı da iş veren hissesidir. 27 nci madde hükmü mahfuzdur.

Beşinci Bölüm

Karşılıklar

YİRMİ DOKUZUNCU MADDE — Her hesap yılı sonunda o yıl içinde alınan primlerden iki türlü karşılık ayrılır :

A) Askıda işler karşılığı;

B) Olâğanüstü karşılık.

Askıda işler karşılığı, oldukları yıl içinde sonuçlanmamış hastalık ve analık va-

kaları içindir ve bunlardan doğabilecek sigorta haklarını karşılayacak yeterlikte olur.

Olâğanüstü karşılık, bir hesap yılı içinde elde edilen gelirin o yılın giderine yetmeyişine karşındır. Her hesap yılı sonunda o yılın gelirinden sigorta giderleriyle yönetim giderleri ve askıda işler karşılıkları indirildikten sonra kalanı olâğanüstü karşılığa ayrılır.

Altıncı Bölüm

Bakım ve tedavi işleri

OTUZUNCU MADDE — İşçi Sigortaları Kurumu bu kanun ile kendisine verilmiş bulunan vazife ve vecibeleri yerine getirebilmek için gerekli sağlık tesisleri kurup işletebileceği gibi, gerekli gördüğü yerlerde hastane, eczahanelerle ve hekim, ebe ve sair şahıslarla sözleşmeler yapmaya yetkilidir.

OTUZ BİRİNCİ MADDE — Her bölgedeki sigortalıların muayene ve tedavilerini yapacak sağlık müessesesi, doğum evi, hekim ve ebelerin adresleri önceden iş yerlerine bildirilir. İş verenler bunlara ait listeleri iş yerlerinde sigortalıların görebilecekleri yerlerde asılı bulundurmakla ödevlidir.

OTUZ İKİNCİ MADE — Hastalanan veya analık yardımlarından faydalanacak olanlar İşçi Sigortaları Kurumunca tesbit olunacak belgelerle, Kuruma bağlı sağlık müessesesine veya hekimlerinden birine baş vurarak kendilerini muayene ve tedavi ettirirler.

Yedinci Bölüm

Son hükümler

OTUZ ÜÇÜNCÜ MADDE — Sigortalılık hakkını kaybedenler, bu haklarının düşmesinden başlamak üzere 9 ay içinde vukuagelecek hastalık ve analık hallerinde, hastalığın anlaşıldığı veya doğumun vukubulduğu tarihten önceki 15 ay içinde en az 160 gün çalışmış ve prim ödemiş olmak şartıyla, bu kanunda yazılı sağlık yardımlarından faydalanırlar.

Ancak, askere çağrılanlar silâh altında buldukları sürece, mevkuf ve mahpuslar mevkuf ve mahpus buldukları sürece hastalık yardım hükümlerinden faydalanamazlar.

100 günden fazla prim ödeyenler sigortalılık hakkını kaybettikleri tarihten itibaren bir ay içinde buldukları yerin sigorta Kurumu teşkilâtına müracaat edip adlarını ve adreslerini kaydettirmek ve noksan kalan günlere ait prim farklarını iş veren hissesiyle birlikte defaten ödemek şartıyla birinci fıkrada yazılı mühletler içinde vukua gelecek hastalık ve analık hallerinde kanunda yazılı sağlık yardımlarından faydalanırlar.

OTUZ DÖRDÜNCÜ MADDE — Her hangi bir sebeple silâh altına alınan sigortalıların askerlikte geçen hizmet süresi veya mahkûmiyetle neticelenmeyen mevkuflukta geçen süre, yahut 4772 sayılı Kanunun 13 ve bu kanunun 15 ve 18 nci maddeleri gereğince geçici iş göremezlik, gebelik veya analık ödeneği alan sigortalıların iş göremezliği süreleri 9 ncu maddenin 2 nci fıkrasıyla 14, 15 ve 18 nci maddelerinde zikrolunan hastalığın anlaşıldığı veya doğumun vukubulduğu tarihten önceki bir yıllık sürenin tâyininde nazara alınmaz.

OTUZ BEŞİNCİ MADDE — İş Kanununun 59, 60 ve 62 nci maddeleri hükümlerine göre sağlık raporuna müstenit olmaksızın ve mevcut rapor hilâfına bünye-

ce elverişli bulunmadığı işte işçi ve hizmetli çalıştıran iş veren veya iş veren vekiline bu yüzden vâkı olacak hastalık masrafları tamamen ödetilir.

OTUZ ALTINCI MADDE — İşçi Sigortaları Kurumu, sigortalıların sağlık durumlarını kontrol maksadiyle, her hangi bir iş yerinde çalışan bütün sigortalıları istediği zaman toplu olarak sağlık muayenesine tâbi tutabileceği gibi, gerekli gördüğü her türlü koruyucu tedbirleri de alabilir.

OTUZ YEDİNCİ MADDE — İşçi Sigortaları Kurumu, Çalışma Bakanlığınca onanacak genel şartlar dâhilinde, İş Kanununa tâbi olmıyan işlerde ve iş yerlerinde çalışanların da taplu olarak bu kanuna tâbi tutulmaları için iş verenlerle işçi ve hizmetlilerin dernek ve buna benzer teşekkülleriyle yahut işçi ve iş veren sendikalarıyla sözleşmeler yapabilir.

OTUZ SEKİZİNCİ MADDE — İş verenlerin İşçi Sigortaları Kurumuna verecekleri aylık bordrolarla iş yerlerinde tutulacak kayıt ve defterler, 37 nci madde gereğince sigortaya tâbi tutulanların prim ödeme şekilleri, sigortalılara yapılacak sağlık yardımlarının uygulama usulleri çıkarılacak bir tüzükte gösterilir.

OTUZ DOKUZUNCU MADDE — İş Kanununun 7 nci fash hükümleriyle 4772 sayılı Kanunun 52, 69, 73, 74, 77, 81 ve 84 ncü maddeleri hastalık sigortası hakkında da uygulanır.

KIRKINCI MADDE — Bir sigortalıda; iş kazası, meslek hastalığı, analık ve hastalık hallerinden bir kaçı birleşirse sigortalıya 4772 sayılı Kanun ile bu kanun gereğince bağlanacak günlük ödeneklerin en yükseği verilir.

KIRK BİRİNCİ MADE — Sigortalının kanunen geçindirmekle mükellef olduğu karısının ve velâyeti altındaki çocuklarının ve beraber bulunduğu ana ve babasının hastalık hallerinde gerekli muayeneve tedavileri Çalışma Bakanlığınca onanacak tarifeye göre İşçi Sigortaları Kurumu tarafından asgari ücreti mukabilinde sağlanabilir.

KIRK İKİNCİ MADDE — İşçi Sigortaları Kurumu hekimlerince sigortaya ait husular için düzenlenen raporlar iş yeri hekimi tarafından verilen raporlar yerine geçer ve bu raporlar resmî rapor sayılır.

KIRK ÜÇÜNCÜ MADDE — Bu kanunla konulan memnuiyetlere muhalif hareket eden veya mecburiyetlere riayet etmiyen iş veren veya vekilleri kurumun bu yüzden doğan bütün zararlarını ödemekle mükellef oldukları gibi, haklarında ayrıca 100 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezasına ve tekerrürü halinde birinci defasında 200, ikinci defasında 300 liradan aşağı olmamak üzere 5 000 liraya kadar ağır para cezasına hükmolunur.

KIRK DÖRDÜNCÜ MADE — Bu kanunda yazılı sigorta hakları, hak doğurucu olayın vukuundan itibaren 3 yıl içinde istenmediği takdirde tanınmaz.

KIRK BEŞİNCİ MADDE — Bu kanuna tâbi iş yerlerinde 1 . III . 1951 tarihinde sigortalı olarak çalışmakta olanlar, bu kanunun muayyen hakların iktisabı için şart koştuğu süreleri henüz doldurmamış olduklarına bakılmaksızın, hastalık ve analık sigortalılarından faydalanırlar.

KIRK ALTINCI MADDE — Bu kanun hükümleri, İşçi Sigortaları Kurumunca ihtiyacı karşılayabilecek sağlık tesisleri kurulan veya 48 nci madde gereğince hazırlanan tarifeye müstenit sağlık yardımlarının yapılması mümkün olan yerlerde, Bakanlar Kurulu kararıyle uygulanır.

KIRK YEDİNCİ MADDE — Bu kanunun uygulandığı iş yerlerinde uygulanma tarihinden itibaren 4772 sayılı Kanunun analık sigortası hakkındaki hükümleri uygulanmaz.

KIRK SEKİZİNCİ MADDE — Mevcut kanun hükümlerine göre iş verenler tarafından kurulmuş sağlık teşkillerinden İşçi Sigortaları Kurumunun sağlık yardımları bakımından ne yolda faydalanması gerekeceğine dair esaslarla bu konuda ödenecek ücretlere ait tarife, Sağlık ve Sosyal Yardım, Çalışma ve İşletmeler Bakanlıklarınca müştereken tesbit ve tanzim olunur. Bu konudaki belgelere dayanan harcamalar İşçi Sigortaları Kurumu tarafından iş veren veya vekiline ödenir.

KIRK DOKUZUNCU MADDE — Bu kanunun uygulanmasından doğacak anlaşmazlıklar mahkemelere hallolunur.

GEÇİCİ BİRİNCİ MADDE — Bu kanunun uygulandığı mahallerde ve iş yerlerinde hastalanana sigortalıların bakımları ile kendilerine verilecek ödenekler hakkında 151 sayılı (Ereğli Havzai Fahmiyesi Maden Amelesinin Hukukuna müteallik Kanun) un 6 ncı ve 1593 sayılı (Umumî Hıfzıssıhha Kanunu) nun 180 ncı maddeleriyle 3008 sayılı (İş Kanunu) nun 62 ncı maddesinin (Ç) bendi ve 4268 sayılı (Madenlerin Aranma ve İşletilmesi hakkında Kanun) un 26 ncı maddesi hükümleri uygulanmaz.

Ancak Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 180 ncı maddesine göre, iş yerlerinde iş verenler tarafından kurulmuş olan her türlü sağlık tesisleri, 48 ncı madde gereğince tesbit edilen anlaşmaya göre bütün giderler İşçi Sigortaları Kurumuca verilmek şartıyla üç yıl süre ile işletilebilir ve bu süre içinde bu müesseselerin bilûmum alât ve edevatı ve sıhî levazımı iş yerinin bağlı bulunduğu ticaret ve sanayi odası ile belediye ve İşçi Sigortaları Kurumundan birer temsilcinin iştirakiyle kurulacak bir heyet tarafından takdir edilecek bedel mukabilinde satın alınabilir. İş veren iş yerindeki sağlık tesislerinin devamını arzu ettiği ve binanın kirasında da İşçi Sigortaları Kurumu ile mutabık kaldığı takdirde kurumca aynı tesisin devamı kabul edilebilir.

GEÇİCİ İKİNCİ MADDE — İşçi Sigortaları Kurumu ilk üç yıl için, hastalık ve analık sigortasının greektirdiği tesisler ile yardım ve ödemeler ve her türlü idare giderlerini karşılamak üzere 4772 ve 5417 sayılı kanunlarla sağlanan prim fonlarından en geç 4 ncü tatbik yılının sonunda ödenmek ve mahsubu yapılmak şartıyla lüzumlu sarfyatı yapabilir.

ELLİNCİ MADDE — Bu kanunun 48 ncı maddesiyle geçici ikinci maddesi hükümleri yayımı tarihinde, diğer hükümleri 1 Mart 1951 tarihinde yürürlüğe girer.

ELLİ BİRİNCİ MADDE — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

6 Ocak 1950

<i>Cumhurbaşkanlığına yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	5 . I . 1950 ve 1/611
<i>Bu kanunun ilânının Başbakanlığa bildirildiğine dair Cumhurbaşkanlığından gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	6 . I . 1950 ve 4/19
<i>Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	Cilt Sayfa 21 97 22 233,431:450,627,634:640 23 4:12